

TV 104 ת"ע
64 DC

לונדון 21.5.21
28 - - - - -

מכתב מכתב שרתוק לדוד בן-גוריון

223

דוד היקר,

מצב-הרוח הוא כזה, שאם רק אתן חפש לשטף הדברים - אגעה פסוק בכבי. כל כך הרבה אער וכאב נצטברו בטעך כל הימים האלה, עם שהלב כחמלץ. תמונת בדור אינה סרה מבני העינים והלילות עובדים צאצואי-בנודי שנה אבל עלי לדבר אתך בענינים מעשיים אחדים ולספר לך ידיעות. ולכן - נהיה נא מעשיים.

א. כסף להגנה. טלגרמה אחד טלגרמה מא' דורשת כסף. גם ועד הצירים דרש מהמשרד פה, אך מה הכל דיק. עתה שמעתי כי הניעו מאטריקה 100.000 דולר וישלחו לא' זה אינו פותר את השאלה, כי בקרן ככללים הרבה מאד צרכים. דרוש להקציא להם כסף ישר. התקוות היו על ג'ימי. אך הוא הכוזב בהחלט. הוא היה כל הזמן בפריז. הרעישו אותו (לבנזון וזבוסק) בטכניק ובטלגרמות והוא אפילו לא ענה. כשנא - אמר בפרוש לזבוס. כי הוא מסרב. זבוס. דפו ידיו אחרי זה ואמר לי כי אין תקווה להשיג מאחרים. אך אני דברתי אתו בטלגרמות על אפיסת יכולת זו בזמן כזה והוא אמר שיעשה עוד נסיון אחד - אצל גבירים אחרים. והנה, כל זמן שהייתי בטוח - על סמך הבטחותיו הכנופיות של ולפנזון - כי יצא דבר מה מב'טי, לא השבתי על שום דרכים אחרות, כי ג'מי הן בתנופת קולטוס אחת יכול היה להקציא כפל כפלים ככל שכום שהיינו אומרים אולי מאנשים פרטיים שונים. אך כיון שיצאנו מטנו בפתי נפש - החלטתי ולו גם לשט מלוי חובה - לנסות דרך זו. עכשיו עוסקים - אני ודוד כהן - באסוף כסף מאנשים פרטיים, פונטים, חמשות ועשרות. גם קפלוסקי יעזר בין ככיריך

בינתיים הודיעתי זבוס. כי הנסיון האחרון שלו כמעט הצליח, וכי הוא קבל הכספה. הסכום עוד אינו ברור לי. אני גוסס - באות אחרות. מהאסוף שלנו יצאו לכל היותר 100-150 פונט. השאלה היא מה לעשות בכסף. ישנן שתי דרכים להוצאה: לסלגרר ישר לא' או לשלח לוינה, במטיל הקניות של פליטר. פליטר כותב, כי שאלת המסלוח הובטחה. הייתי רוצה לדעת את דעתך בזה. הלא יש שני גבולות.

אני נוטה לשלח את רוב הכסף לא' - באשר את הסכום שיש לי זבוס. - ומה שנאסף אנוחנו - לוינה. אך אם תכזב הבטחת הגבירים לזבוס. לא יתנו לי לבי לשלח את הכסף שאולי נאסף אנוחנו לוינה, ולא' - כלום. אני מבין אטום, כי כסף שישלח לוינה יושא בדרך הכי מסכית, בשעה שבא' אין עכשיו כל אפשרות של קניות חדשות והוצאות הארגון תאכלנה. אך אני כחאר לעצמי יחד עם זה באיזה מחנק ומחסור עובדים שם עכשיו בעניני ההגנה ואין יקר להם כל פונט. לפיכך - אבקשן להתייעץ בווינה עם פליטר ועם יתר החברים ולהודיענו צדעתם. כל הפר'ס הזה שבינינו הוא לע'ע על כסף שקוד אינו ביד. אך רוצה אני להיות בטוח כי יהיה.

ב. המצב ככלל. כמעט בשבתקופת בולס כן גם בתקופת סמואל - פה לאין ערוך יותר טוב מבא'. אפילו הסימס הקדוש כמנו בטאכר ראסי: - הפסקת ההוצאה היהודית לא' אחרי שהומחה יפן היא ללא ספק הוראה זמנית, אבל החכמה שבה כושלת כמסק גדול.

ולהלן (לאחר התנגדות לדעת זבוס. בדבר בטול הנדודים המעורבים): באותו זמן יש לנו הזכות לתבוע מהערבים להיות לוייליים לטדיניות הבית הלאומי, אשר תביא ברכה לעדביי א' והיהודים כמחד. אין לו טדיניות יהודית אלא בריטית ופולטתינאית אם יש ספק בלב הערבים שיחס לרצועה הסוחלם של הממשלה לכוונן את הבית הלאומי, יש לעקרן תיכף ומיד והצעד הראשון חייב להיות בטול האסור על העליה היהודית.

בדרך כלל לא התפעלו" פה הרבה מהענין. כמשרדי הקולוניאליסטי שזהו ענין שטותי אך הידיעה הראשונה של הנציב עם הקומוניסטים גרמשה - ענתה את שלה ובשום אופן אין לעקב אותה לא כהאנגליה אלא וגם לא מהיהודים. הכל כותבים: אכנס, לא ברור לגמרי באיזה אופן יכל קצף הקומוניסטים לעורר את כותביהם. עם זאת הם דנו להם איזה תפקיד בדבר וכו' וכו'. המלגרתה של